

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 146/2010-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. júna 2010 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej v konaní o sťažnosti obchodnej spoločnosti W., spol. s r. o., B., zastúpenej advokátom Mgr. M. B., B., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti W., spol. s r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti W., spol. s r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti W., spol. s r. o., trovy právneho zastúpenia v sume 303,31 € (slovom tristotri eur a tridsaťjeden centov) na účet jej právneho zástupcu Mgr. M. B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 146/2010-12 z 22. apríla 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti W., spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z predložených príloh vyplýva, že sťažovateľka podala na okresnom súde 16. júna 2004 žalobu, ktorou sa domáha zaplata sumy 431 608,70 Sk, pričom odo dňa podania žaloby na súde vec nie je právoplatne skončená. Po uvedení chronológie jednotlivých vo veci vykonaných úkonov zo strany okresného súdu a prehľadu jeho činnosti za uplynulé obdobie sťažovateľka poukázala na to, že *„... konanie k dnešnému dňu trvá už takmer 6 rokov, pričom v konaní súdu sa vyskytli minimálne tri obdobia nečinnosti... v dĺžke takmer 2 rokov a 3 mesiacov, ... v každom prípade takmer 6 ročné trvanie sporu v takejto nie veľmi náročnej veci nemožno označiť za primerané... ide o bežný obchodný*

spor o zaplatenie ceny za dielo... spor patrí medzi bežnú agendu súdov... sťažovateľ neprispel k dlžke konania takým spôsobom, za ktorý by mohol znášať zodpovednosť... sťažovateľ je malá obchodná stavebná spoločnosť, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je fyzická osoba, ktorá prostredníctvom spoločnosti zabezpečuje pokrytie nákladov na životné potreby seba a svojej rodiny...“.

3. Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla ústavnému súdu, aby nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd BRATISLAVA I v konaní... porušil právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR

2. Prikazuje Okresnému súdu BRATISLAVA I vo veci... konať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. Sťažovateľovi sa priznáva peňažná suma vo výške 5.000,- € ako primerané finančné zadostučinenie...

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania. Za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr. 3369/2010 zo 6. apríla 2010 a právny zástupca sťažovateľky zaujal stanovisko k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 7. júna 2010.

4.1 Predsedníčka okresného súdu vo vzťahu ku konaniu súdu v napadnutom konaní a podanej sťažnosti pripustila jej opodstatnenosť a okrem iného uviedla:

„... Mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými prietahmi avšak objektívneho charakteru. V prípade, že Ústavný súd... dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prietahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prietahu v konaní prosím Ústavný súd..., aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadostučinenie v plnej výške.“

4.2 Právny zástupca sťažovateľky v stanovisku zo 7. júna 2010, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedníčky okresného súdu, v podstatnom uviedol:

„Odporca uznáva, že konanie je poznačené prietiahmi v konaní. Odporca teda uznáva, že došlo k porušeniu práva sťažovateľa garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Vychádzajúc z popisu predloženého samotným odporcom, možno identifikovať minimálne dve obdobia úplnej nečinnosti súdu, a to od výzvy súdu navrhovateľovi na vyjadrenie sa k odporu zo dňa 03. 12. 2004 do výzvy na odstránenie väd návrhu zo dňa 21. 02. 2006 a... od konania pojednávania dňa 13. 12. 2007 prakticky až dodnes, nakoľko termín pojednávania bol vytýčený až na 05. 08. 2010. Odporca neodôvodnil tieto obdobia nečinnosti žiadnymi konkrétnymi objektívnymi dôvodmi.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaného porušenia práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

6. Zo sťažnosti a z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 27 Cb 58/2005 ústavný súd zistil:

- 16. júna 2004 bol okresnému súdu doručený návrh na začatie konania v právnej veci sťažovateľky proti odporcovi: C., a spol. a zapísaný pod sp. zn. Rob 2067/2004,

- 3. septembra 2004 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku,

- 22. septembra 2004 záznam okresného súdu o zaplatení súdneho poplatku,
- 14. októbra 2004 okresný súd vydal v konaní sp. zn. Rob 2067/2004 platobný rozkaz,
- 16. novembra 2004 bol okresnému súdu doručený odpor proti platobnému rozkazu,
- 3. decembra 2004 okresný súd uznesením č. k. Rob 2067/2004-40 vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor,
- 3. decembra 2004 okresný súd vyzval navrhovateľa (sťažovateľku) na vyjadrenie k podanému odporu,
- 18. januára 2005 záznam súdu o zaplatení súdneho poplatku,
- 25. januára 2005 bol predmetný spis prevedený do oddelenia „Cb“ a zapísaný pod sp. zn. 27 Cb 58/2005,
- 30. marca 2005 oznámenie okresného súdu adresované účastníkom konania,
- 21. februára 2006 okresný súd uznesením č. k. 27 Cb 58/2005-50 vyzval navrhovateľa (sťažovateľku) na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania,
- 15. marca 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa (sťažovateľky) v súlade s jeho pokynom,
- 5. apríla 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa (sťažovateľky),
- 7. apríla 2006 bol daný pokyn vyššieho súdneho úradníka na zaslanie výzvy adresovanej Slovenskej komore architektov,
- 2. mája 2006 bola zaslaná výzva okresného súdu adresovaná Slovenskej komore architektov,
- 12. mája 2006 bolo doručené okresnému súdu podanie zo Slovenskej komory architektov,
- 30. júna 2006 okresný súd opätovne uznesením č. k. 27 Cb 58/2005-89 vyzval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania,
- 17. júla 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa (sťažovateľky),
- 15. decembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie súdu a bolo vyhlásené uznesenie, že termín ďalšieho pojednávania sa odročuje na neurčito,

- 27. apríla 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že termín ďalšieho pojednávania sa odročuje na 20. september 2007,
- 4. septembra 2007 bol nariadený termín pojednávania zrušený z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu,
- 13. decembra 2007 bolo uskutočnené pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito,
- 14. januára 2008 bolo doručené okresnému súdu podanie právneho zástupcu navrhovateľa (sťažovateľky),
- 25. januára 2008 daná výzva okresného súdu adresovaná právnemu zástupcovi odporcu,
- 20. februára 2008 bolo doručené podanie právneho zástupcu odporcu podľa pokynu okresného súdu,
- 2. decembra 2008 bolo doručené oznámenie právneho zástupcu navrhovateľa (sťažovateľky),
- 11. decembra 2009 bola okresnému súdu doručená sťažnosť navrhovateľa (sťažovateľky) na prietahy v konaní,
- 27. januára 2010 dal predseda okresného súdu upozornenie zákonnému sudcovi na bezprietahové konanie,
- 12. marca 2010 bol spisový materiál v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 pridelený novému zákonnému sudcovi,
- 25. marca 2010 bol v predmetnej veci nariadený termín pojednávania na 5. august 2010.

III.

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

10. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd

rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

11.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je obchodnoprávny spor spočívajúci v rozhodovaní o uplatnenej pohľadávke a jej výške, ktorý začal podaním žaloby na okresnom súde 16. júna 2004 sťažovateľkou. Vychádzajúc predovšetkým z obsahu spisu okresného súdu v napadnutom konaní a jeho postupu ústavný súd nezistil žiadnu právnu okolnosť, na základe ktorej by sa malo preskúmané konanie vyhodnotiť ako zložité. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a ústavný súd sa v plnej miere stotožnil s názorom sťažovateľky, ktorá k otázke zložitosti sporu poznamenala: *„ide o bežný obchodný spor o zaplatenie ceny za dielo... spor patrí medzi bežnú agendu súdov...“*

11.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil podstatnú okolnosť, ktorou by sťažovateľka prispela k zbytočným priet'ahom v konaní, práve naopak, promptne reagovala na pokyny súdu súvisiace s doplnením podania, resp. s dokladovaním deklarováných nárokov, a taktiež sa sťažovala na priet'ahy v konaní u predsedníčky okresného súdu. Podpredseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky z 8. decembra 2009 v liste sp. zn. Spr. 2279/09 zo 17. decembra 2009 uviedol: *„... môžem konštatovať, že vznikol objektívny priet'ah v predmetnom konaní, a preto som vyhodnotil Vašu sťažnosť za dôvodnú a zároveň mi dovoľte, aby som sa Vám za spôsobený priet'ah v mene súdu ospravedlnil. Zároveň Vám oznamujem, že som vyzval zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Vybavenie veci budem priebežne sledovať, tak aby k zbytočným priet'ahom v konaní so strany súdu nedochádzalo.“*

11.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky v napadnutom konaní, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu

uvedeného základného práva, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04). Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a k nej pripojených príloh, s prihliadnutím na stanoviská účastníkov konania a na obsah na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatuje predovšetkým neefektívne správanie okresného súdu, ktoré v spojitosti s celkovou dĺžkou súdneho konania v dĺžke 6 rokov mali za následok zistenie prietáhov, pretože okresný súd nevykonával priebežne úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala, napriek tomu, že uznal prietahy v konaní. Ústavný súd sa priklonil k názoru sťažovateľky, že k zbytočným prietahom v konaní došlo, aj keď v predmetnej veci okresný súd určité úkony vykonal. Okresný súd však vzhľadom na celkovú dĺžku konania nekonal sústredene a efektívne. Okresný súd si teda nezvolil taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa sťažovateľka obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Z dosiaľ vykonaných úkonov súdu vyplýva, že v postupe okresného súdu sa vyskytli aj viaceré obdobia úplnej nečinnosti. Tieto obdobia úplnej nečinnosti ústavný súd zistil predovšetkým v čase od 30. marca 2005 do 21. februára 2006, keď okresný súd vyzval navrhovateľa (sťažovateľku) na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania (t. j. 12 mesiacov), v čase od 27. apríla 2007, keď sa uskutočnilo pojednávanie okresného súdu, do 20. septembra 2007, do ktorého sa pojednávanie okresného súdu vo veci odročilo (t. j. skoro 5 mesiacov), v čase od 20. februára 2008, keď bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu odporcu v nadväznosti na pokyn okresného súdu, v podstate až do 5. augusta 2010, keď bolo v napadnutom konaní nariadené pojednávanie okresného súdu (t. j. viac ako 29 mesiacov). Ústavný súd k uvedeným zisteniam dodáva, že z pohľadu konečného rozhodnutia vo veci uvedená nečinnosť okresného súdu charakterizuje konanie vedené pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 ako celok, teda aj nad rámec už zistenej nečinnosti v rozsahu takmer 4 rokov.

12. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 58/2005 došlo k zbytočným

priťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

13. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priťahov.

14. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € z dôvodov uvedených v sťažnosti. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

15. Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania pred súdom v trvaní 6 rokov, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako sú najmä význam uplatňovaného nároku pre sťažovateľku, dĺžka úplnej nečinnosti súdu v konaní v trvaní necelých 4 rokov, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 4 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona

o ústavnom súde. Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku v bode 3 tohto nálezu.

16. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľka bola vo veci úspešná, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom, pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2010 a pozostávajúcich z prevzatia a prípravy zastupovania a z písomného podania sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2010 1/6 z výpočtového základu zo sumy 721,40 €, čo činí za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 115,90 € a 6,95 € režijný paušál. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom, zvýšená o daň z pridanej hodnoty (keďže advokát je jej platcom), predstavuje celkovú sumu 303,31 €. Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 4. Písomné vyjadrenie právneho zástupcu (bod 4.2) nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah (absencia ústavnoprávneho aspektu) ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

17. S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, sa pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumie jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2010